SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 191. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 7, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 7-го ЖОВТНЯ 1993. Ч. 191. РІК С.

Л. КРАВЧУК ВИСТУПИВ НА ЗАХИСТ ДЕМОКРАТІЇ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 4-го жовтня, в інтерв'ю представникам засобів масової інформації щодо подій у Москві Президент України Леонід Кравчук заявив: „Те, що сталося у Москві, на мою думку, є логічним завершенням ситуації. Ці трагічні події повинні нагадати нашому народові, що час кожному обрати свою позицію. Я вважаю, що для того, щоб розвивалася демократія, народ має її підтримати. І влада повинна захищати демократію, сама вона не проб'ється, не утвердиться. Ми бачимо, що прокомуністичні сили здатні на все і не зупиняться ні перед чим. Заяви Руцького, Хасбулатова свідчать про те, що вони йшли б до влади через кров. Москва продемонструвала силові методи повернення до імперії, до союзу, до комуністичних порядків. Захищати державу мають тільки передбачені законом структури. Інші повинні бути заборонені. І московська ніч показала, що це повинно бути зроблено якнайшвидше. Щодо наших відносин з Росією, то я виступав і виступаю за перемогу демократії, за нову Росію, за нову рівноправну державу, яка ніколи не підійме на будинку уряду імперський прапор. Я — за те, щоб наші взаємини з Росією були дружніми. Як і інші керівники держав, я підтримую становище президента Росії".

Л. Кравчук вважає, що в Україні насамперед треба навести порядок. Він також повідомив, що склад Уряду вже майже зформовано, а зміни до конституції вноситись не будуть, оскільки Президент взяв на себе керівництво Кабінетом Міністрів.

Остерігають перед загрозою проімперських сил

Київ (УНІАР). — Тут 5-го жовтня Конґрес Національно - Демократичних Сил України оприлюднив заяву щодо подій у Москві. У заяві сказано, що кривaві московські події стали наочним прикладом того що прокомуністичні сили не позбулися ілюзії реваншу за програний серпневий заколот 1991 року.

Секретаріят КНДС України засудив прокомуністичних реваншистів, які готували подібні акції не лише у Москві, але і в інших державах колишнього СССР, створюючи фронти національного порятунку та інтерфронти. На думку керівників КНДС, державні чинники України повинні використати всі можливі засоби для посилення національної безпеки України.

Демократична Партія України ухвалила меморандум, в якому сказано, що події у Москві висвітлили зрадницьку, народовбивчу суть послідовників комуно-імперської ідеології в Україні, які й досі безкарно діють, руйнуючи економіку держави, плекають сепаратизм, розпалюють міжнаціональну ворожнечу. ДПУ вимагає від Президента Леоніда Кравчука рішучого усунення з ключових посад у виконавчих структурах антидержавно наставлених номенклятурників. „Навіть професіоналізм не може виправдати антидержавницькі погляди", — сказано в меморандумі ДПУ. Документ схвалює компромісове рішення про передчасні вибори в Україні та містить вимогу закріпити президентське управління в державі. Наголошено також на необхідності співпраці демократичних сил перед загрозою нових соціяльних потрясінь спровокованих проімперськими силами.

К. МОРОЗОВ ЗРЕЗИҐНУВАВ

К. Морозов

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 4-го жовтня, міністер оборони України, Костянтин Морозов заявив про свою резиґнацію. Указом Президента України, який водночас є головнокомандуючим збройних сил України, резиґнацію К. Морозова затверджено.

На засіданні Президії Верховної Ради України в той день обговорювалися пропозиції Президента щодо затвердження кандидатур на посади міністрів і голів державних комітетів. На посаду міністра оборони запропоновано Валентина Радецького, який командує Одеською військовою округою. Неоднозначну реакцію викликав указ Президента Кравчука про затвердження резиґнації К. Морозова. Як сказав кореспондентові УНІАР народний депутат Анатолій Толстоухов, частина депутатів Верховної Ради схвально сприймає кандидатуру Радецького. Негативно сприйняли цю пропозицію депутати Лариса Скорик, Степан Хмара та Іван Заєць.

Доки Верховна Рада не затвердила нового міністра оборони, виконуючим обов'язки міністра оборони України призначено генерал-полковника Івана Біжана. Він народився 25-го листопада 1941 року в селі Ялонець, Томахівського району, Вінницької области. Закінчив Харківську ґвардійську танкову школу з відзнакою 1953 року. Працював командиром танкової роти. У 1971 році закінчив з золотою медалею Військову академію бронетанкових військ ім. маршала Малиновського, у 1982 році закінчив Військову академію генерального штабу збройних сил СССР. Став командиром мотострілецької дивізії в Середньоазійській військовій окрузі. З 1984 року працював командуючим армійським корпусом, з 1987 до 1989 року перебував за кордоном у спецвідрядженні, з 1989 року — командуючий армією, з квітня 1991 — заступник начальника головного управління Генерального штабу збройних сил СССР. Нагороджений орденами і медалями.

Гарвардська газета пише про УНІГУ

Кеймбридж, Масс. (ФКУ - Л.О.). — „Від часу проголошення незалежности України Гарвардський Український Науковий Інститут відчув, що його роля для науковців тут і за кордоном стала значно важливішою та менше екзотичною". Так автор статті „Міняючись з часом" Кен Ґеверц оцінює значення гарвардського українського осередку в зв'язку з незалежністю України. Ґеверца стаття появилась у Газеті Гарвардського Університету", офіційному популярному тижневику Гарвардського університету.

Покликаючись на розмову з працівниками Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ) та проф. Григорієм Грабовичем, директором УНІГУ, кореспондент Ґеверц пише, що перед 20-ма роками ніхто з основників чи фундаторів інституту не передбачував, що УНІГУ прийдеться спілкуватись з новою незалежною країною, де є великі браки через довге занедбання і просто через заборону різних ділянок науки.

„Грабович вірить, що тепер на часі є велике наукове завдання — переосмислити основи українознавства і переоцінити історію України та її культуру не тільки з причини 70 років тоталітарного гноблення, але і з огляду на вікове поневолення Росією".

Ґеверц пише, що „Україна стала частиною Російської імперії в половині XVII століття, коли була змушена шукати в Росії помочі перед Польщею. У 1918 році, після короткого періоду незалежности, Україна стала частиною Совєтського Союзу. Для сторонніх Україна часто вважалась частиною Росії, хоч вона такою не є. Українці зі своєю мовою і культурою завжди вважали себе окремою нацією. Тепер незалежна Україна вважається одною з найважніших країн Европи з огляду на сільсько-господарський потенціял, промислову потужність та стратегічне значення".

З незалежністю України, за словами проф. Грабовича, західні науковці зауважують „великий голод на контакти" зі сторони своїх наукових колеґ в Україні й УНІГУ став головним осе-

(Закінчення на стор. 3)

АМЕРИКАНЦІ ПОТЕРПІЛИ ВТРАТИ В СОМАЛІЇ

Вашінгтон. — Як наслідок того, що в Моґадішу американські військові частини, які знаходяться у складі мироносних військ Організації Об'єднаних Націй, у неділю, 3-го жовтня, зазнали важких втрат, президент Билл Клінтон дав наказ вислати туди додатково кілька сот вояків, танки та інше тяжке озброєння.

Згідно з відомостями Пентаґону, поданими засобам масової інформації, принаймеше 12 американських вояків вбито, 78 поранено. Кілька вояків пропали безслідно та припускають, що вони були спіймані прихильниками ген. Мохаммеда Айдіда, які тримють їх як закладників. Ці недільні втрати були досі найбільшими втратами американських частин у Сомалії. Крім цього передані західніми кореспондентами телевізійні картини жорстокої поведінки з тілами вбитих американських вояків і полоненого пілота 32-літнього Майкла Дурана під час допиту, залишили обурливі почування не тільки у військових керівників ЗСА та Уряду але також у кожнго громадянина ЗСА.

Секретар Департаменту оборони Лес Еспин, виступаючи перед кореспондентами засобів масової інформації, з великим натиском на кожному слові попередив, що „ми зареаґуємо дуже гостро, якщо наші полонені потерплять в будь-який спосіб".

Президент Б. Клінтон заявив, що висилає до Сомалії додаткові війська з уваги на те, що бачить брак охорони для американських вояків на службі у Сомалії. Все ж таки всі заходи Уряду та військового керівництва не зупиняють сильної критики від членів Конґресу, які один за одним виступають з пропозицією цілковито відтягнути американський військовий континґент з рядів мироносних військ у Сомалії. Ця думка з дня на день здобуває більше і більше прихильників по цілій країні, а після дикого поступовання сомалійців з тілами мертвих американців, які ще так недавно зворушувалися страждаючими від голоду в Сомалії та несли їм допомогу, такі картини наруги над мертвими викликають обурення.

Виставка про голод відбудеться в публічній бібліотеці Ню Йорку

Ню Йорк, Н.Й. — Як повідомляють з Крайового Комітету Вшанування Жертв Голоду в Україні, в днях 11—16-го жовтня у головній публічній бібліотеці Ню Йорку, 42-га вул. і 5-та аве., буде показана виставка експонатів про цю трагічну подію.

Виставка, яка приміщена у слов'янському і балтійському відділі, має експонати з архіву Інформаційно-Дослідного Центру, з архівів Наукового Товариства ім. Т. Шевченка та інших. У влаштуванні виставки та доборі матеріялів допоміг д-р Євген Федоренко.

Як відомо, публічна бібліотека є відкрита кожного дня від год. 9-ої ранку до 6-ої по полудні, із суботою включно.

Є дуже побажаним, щоб цю виставку відвідало якнайбільше громадян, зокрема молодь, запрошуючи до того своїх американських приятелів. Відповідна кількість відвідувачів запевняє українській громаді можливість організування інших виставок з українською тематикою в публічних бібліотеках ЗСА.

В МОСКВІ ПРИДУШУЮТЬСЯ ОСТАННІ ОСЕРЕДКИ ОПОРУ

Москва. — Як інформує агентство Ассошієйтед Пресс, посилаючись на пресовий центр російського міністерства внутрішніх справ, під час штурму будинку парляменту двом сотням озброєних захисників вдалося втекти і тепер вони на московських вулицях полюють за вояками урядових військ і міліціонерами. Протягом вівтірка, 5-го жовтня, декілька бойовиків було вбито або поранено і заарештовано.

До цього часу нема докладних інформацій щодо кількости жертв збройного московського конфлікту. Згідно з неофіційними підрахунками спеціялістів Головної управи внутрішніх справ Москви, вбитих є понад тисячу осіб, однак з інших джерел виглядає, що їх приблизно 120 — 130.

У своєму наступному зверненні до громади Росії президент Боріс Єльцин заявив, що це може бути прощення ініціяторам найбільш кривавих безпорядків від часу большевицької революції 1917 року. На думку Б. Єльцина, вони повинні відповісти перед законом за всіх вбитих у ці дні. Головними організаторами кровопролиття російський президент назвав „комуністів, котрі прагнули реваншу, фашистських лідерів і деяких депутатів парляменту".

Понад 30 осіб, причетних до організації московського комуністичного бунту, перебувають тепер у Лефортівській в'язниці. Серед них — колишній голова Верховної Ради Руслан Хасбулатов і колишній віцепрезидент Росії Александр Руцкой.

Стали відомими імена закордонних громадян, що загинули в Москві. Це англійський телевізійний журналіст Рорі Пек, а також 26-річний правник з Луїзіяни Террі Дункан. Тяжко поранений фотокореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Отто Пол.

ДОПОВІДЬ О. ФЕДИК

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка влаштовує першу доповідь у цьому сезоні на тему „Сучасна Україна: політика і психологія", яку виголосить Ольга Федик, доцент журналістики Львівського університету. Доповідь відбудеться в суботу, 9-го жовтня, о год. 5-ій по полудні в домі НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку.

Відбулося віче на підтримку демократичних сил Росії

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 4-го жовтня, на Майдані Незалежности відбулося віче Антиімперського, Антикомуністичного Фронту України на підтримку демократичних сил у Росії.

Організаторами віча були: Київський координаційний центр Партії Зелених України, Об'єднання „Нова Україна", Українська Республіканська Партія і Ліберально-Демократична Партія. У виступах лунали заклики до консолідації політичних сил України з метою не допустити до повторення московської трагедії на українській території. Як заявив співголова Київського координаційного центру ПЗУ Володимир Тимохін, в Україні також є сили, подібні до тих, які спровокували кровопролиття у Москві. Щоб цього не сталося, Україні треба рухатися шляхом еволюційних змін, а не революційних, вважає Тимохін.

Українська Республіканська Партія оприлюднила заяву про підтримку демократичних сил Росії та з засудом насильницьких дій тих, хто хоче повернути назад хід історії. УРП закликала зміцнити кордони української держави та вийти із СНД.

Голова УРП Михайло Горинь сказав, що це була остання спроба проімперських сил повернути розвиток подій назад.

Депутат Іван Заєць зауважив, що московські події засвідчили, що політика західніх держав на підтримку виключно Росії потерпіла повний крах. Україні треба якнайшвидше вийти із СНД, денонсувати заяву про економічний союз, включити механізм реформ, побудувати свою економіку, знайти альтернативні джерела енерґопостачання, створити цілісну повноструктурну економіку, шукати свого місця в Европі. Однак, на думку Зайця, виходити із СНД раптово не можна, бо це може викликати гостру реакцію у Москві та скерувати події в небажаному напрямку. Але до виходу з СНД необхідно готуватися поступово.

У заяві Народного Руху України сказано, що події у Москві є яскравим підтвердженням злочинности комуністичної ідеології і практики. Рух закликав Верховну Раду приспішити розгляд питання національної безпеки.

Голова Християнської Демократичної Партії України Віталій Журавський вважає, що в Росії фактично розпочалася громадянська війна, тому Україні потрібні не прозорі, а чіткі кордони, щоб військові дії не поширилися на Україну.

Що така небезпека для України існує, вважає і народний депутат Павло Мовчан. Але, на його думку, її слід чекати не з півночі чи сходу, а з Криму. Тому сьогодні, на думку Мовчана, йдеться не лише про долю Єльцина і його прихильників, а й України. Мовчан висловив занепокоєння пасивним спостереженням за подіями у Москві з боку інших країн. „Я думаю, що світова громадськість повинна не тільки спостерігати, але й активно втручатися у ці події, як у 1991 році вона підтримувала і заохочувала Єльцина. Сьогодні ж така пасивність дивує і насторожує. Конфлікт може перекинутися не лише в Україну, але й далеко за її межі. Я думаю, що треба негайно скликати Верховну Раду спільно з Президентом і представниками усіх міністерств, щоб не спостерігати, а втручатися. Під втручанням я розумію висловлення свого становища, підтримки Єльцинові, звернення до світової громадськости, скликання Ради безпеки ООН".

Депутат Лариса Скорик заявила, що розважна політика Президента Кравчука допомогла Україні уникнути подібної ситуації.

Народний депутат України Віталій Карпенко вважає, що події в Росії мають великий вплив на Україну і це дуже небезпечно.

„Це дуже небезпечно, — вважає Дмитро Павличко. — Україна повинна бути дуже уважною: у нас також існують сили, які можуть якось використати в своїх

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

ЯК ІНФОРМУЄ УНІАР, на боці абхазців у боях за місто Сухумі брала участь російська десантна дивізія і саме ця обставина спричинила поразку набагато гірше озброєного грузинського війська. Голова Верховної ради Грузії Едуард Шеварднадзе назвав позитивним фактом перебування на території Грузії вояків Українських національних сил самооборони. Тепер у Грузії відбувається загальна військова мобілізація, оскільки все ще існує загроза війни на два фронти — проти абхазьких сепаратистів і проти формацій колишнього президента Звіяда Ґамсахурдії, у складі яких також є російські козаки і чеченці.

ФРАНЦУЗЬКА ЕКОНОМІКА, через багаторічну соціялістичну орієнтацію уряду і зокрема президента Франсуа Міттерана, опинилася у стані глибокої рецесії. Щоб оздоровити господарку, кабінет прем'єра Едуарда Балладюра прийняв рішення приватизувати державні підприємства. Програма почнеться приватизацією банку Насіональ де Парі, який входить у число десяти найбільших банків світу. До продажу призначено 40 відсотків його майна. Відтак відбудеться приватизація ще 21 підприємства, що має принести в державну касу 28 біл. франків (майже 5 біл. дол.).

ВИСТУПАЮЧИ НА 48-ІЙ сесії Генеральної асамблеї ООН, міністер закордонних справ України Анатолій Зленко ще раз підтвердив намір української держави стати у майбутньому без'ядерною, однак підкреслив, що це буде залежати не тільки від великих фондів, потрібних для знищення ракет, але й від успішного розв'язання проблеми ґарантій національної безпеки України.

В ГОЛЛЯНДСЬКОМУ МІСТІ Утрехті відбулося врочисте відкриття Українського бюра торговельно-промислової палати, заснованої голляндськими бизнесменами з метою розвитку економічних зв'язків з українською державою.

ЗОРІҐ, СИН КОЛИШНЬОГО комуністичного лідера Монголії Цеденбала, звинуватив керівників колишнього Совєтського Союзу у вбивстві його батька. Практично здорового Цеденбала московські вожді і каґебісти проголосили смертельно хворим. „То був плян, подібний до того, що його пізніше застосували щодо Ґорбачова", — сказав Зоріґ в інтерв'ю для московської „Новой Ґазети".

ПОЛЬСЬКА ГАЗЕТА „Жицє Варшави" повідомила, що за останні десять років споживання алькоголю в країні збільшилося вдвічі. В 1983 році на одну особу в Польщі припадало 6.2 чистого спирту, а в 1993 році цей показник становив 11 літрів.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 4-ГО ЖОВТНЯ, конґресмен Роберт Мічелл, провідник республіканців у Палаті Репрезентантів, який завжди старався знаходити шляхи порозуміння з демократами, заявив кореспондентам засобів масової інформації, що після виборів 1994 року він відходить на пенсію. Ця заява Р. Мічелла розпочала різні спекулювання, хто заступить його у Палаті Репрезентантів, як керівника республіканців. Покищо погляди всіх спрямовані сторону більш войовничого конґресмена Нюта Ґінґріча з Джорджії.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН прибув до Сан Франсіско у понеділок, 4-го жовтня, у перший день відкриття конференції провідників американського організованого робітництва і виступив перед ними в обороні Північно-американського вільного торговельного договору. Він заявив, що не приїхав переконувати їх у користь згаданого договору, але приїхав, щоб заявити їм, що ніколи не зробить свідомо нічого, що загрожувало б втратою одного американського місця праці. Перед виступом президента Лейн Кіркленд, президент американських профспілок, заявив, що організоване робітництво, яке виступає проти цього договору, не змінить своєї думки в цій справі, тому він уважає, що це помилка зі сторони Б. Клінтона підтримувати цей договір.

ДЖЕБ БУШ, 40-РІЧНИЙ син колишнього президента ЗСА Джорджа Буша, минулого понеділка, 4-го жовтня, розпочав виборчу кампанію на пост губернатора Фльориди. Він кандидує на номіната Республіканської партії у виборах 1994 року, обіцюючи виборцям зменшення стейтового бюрократизму та будови більше тюрем для боротьби зі злочинністю.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони Лес Еспин не прийняв пропозиції секретаря морської фльоти Джана Далтона про усунення з посту керівника дії морської фльоти адмірала Френка Келсо. Дж. Далтон свою рекомендацію обґрунтовував непровідницькою поведінкою адм. Ф. Келсо під час конвенції старшин морської фльоти, на якій 83 жінки-старшини зазнали нахабних залицянь зі сторони своїх колеґ мужеської статі. Л. Еспин відкинув цю рекомендацію, бо, перевіривши справу, заявив, що до адм. Ф. Келсо застосовано куди строгіші вимоги, як до інших 34 адміралів і генералів морської піхоти, які були присутніми на згаданій конференції.

ЗГІДНО З НАЙНОВІШИМИ даними Бюра перепису, кількість бідних осіб в ЗСА минулого року зросла на 1.2 міл. до загальної суми 36.2 міл., зростаючи зі швидкістю втричі більшою, як загальний зріст населення. Керівники Бюра перепису та економісти твердять, що це наслідки повільного економічного пробудження і безробіття.

У ЛОС АНДЖЕЛЕС ПОЛІЦІЯНТОВІ, якого суджено за побиття Родні Кінґа Верховний суд ЗСА відмовив у проханні перебувати на волі під грошевий заклад поки Апеляційний суд розглядатиме його присуд. Мова про одного з двох засуджених поліціянтів, Лоренса Повелла, якого засуджено до втрачення волі на два з половиною роки, починаючи від 12-го жовтня. Доля прохання його співтовариша сержанта Стейсі Куна до Верховного суду ЗСА в цьому самому питанні покищо не вирішена. З їхнім засудом на тюремне покарання обидва підсудні офіційно втратили працю поліціянтів у Лос Анджелес.

У САКРАМЕНТО ГУБЕРНАТОР Каліфорнії Піт Вілсон підписав законопроєкт, який анулює місцеві іміґраційні закони подумані на захист нелеґальних іміґрантів. Тепер від кожного, хто хоче стати водієм авта вимагається доказу громадянства або доказу законного жителя країни. Крім того, не дозволено їм давати стейтові праці, чи дарові вишколи, натомість треба їх карати гривнею за фальшиві інформації на аплікаціях про медичну допомогу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays. Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Провал повороту до комунізму в Росії

У минулому тижні були на цьому місці міркування п. з. „Трагікомедія у Москві". Але, коли згинуло у Москві понад 100 осіб — це вже не є комедія. Це історична подія, яка вже записалася в хроніку невирогідних, але правдивих подій імперії, яка розрослась із Московського князівства. Це була скандальна спроба фанатиків комунізму і фанатиків російського імперіялістичного неділимства завернути вказівку історичного годинника назад і відродити в Росії комунізм з очима на відродження Союзу Совєтських Республік. Фанатизм запаморочує розум. І воно стосується однаково звичайних людців, як такого колишнього генерала летунства, яким був Александер Руцкой.

У серпні 1991 року скомпромітувалися московські сталіністи своїм путчем, який звертався проти Міхаїла Ґорбачова, бо його гасла — „відкриття і перебудови" пахли демократією, яка була анатемою для закостенілих комуністів і старорежимників. Тепер Ґорбачов поспішив із Швайцарії до Москви та приєднався до бунту Руцкого й Хасбулатова, воно ж давало надію повернутися йому, Ґорбачову до влади. Адже Ґорбачов із своїми історичними заслугами, які склалися на наґороду Нобеля, ніколи не виступив з Комуністичної партії і ніколи не відкликав своєї заяви, що комунізм не вмер та може відродитися, аби надати йому людське обличчя, як про це мріяв словацький лідер Александер Дубчек. А втім, неписаний закон історії стверджує, що ніхто і ніщо не всилі завернути назад вказівки на історичному годиннику і тому спроба Руцкого та його однодумців, що їх американці прозвали „гардлайнерс" — згори була засуджена на невдачу.

Трагікомедія з облогою парляменту, в якому замкнули себе противники демократизації і переходу на вільний ринок, мусіла провалитися, бо була безглуздою. Дипломат Наполеонської доби Талейран сказав премудрі слова: „Це щось гірше, як злочин, бо глупота". Немає нічого гіршого, як вести глупу політику, бо це політика утопії, в яку можуть вірити тільки люди, яких Господь покарав, бо позбавив їх розуму.

Президент Билл Клінтон правильно зробив, проголосивши зразу і ввесь час свою солідарність з Борісом Єльцином. Але заява Клінтона, що Єльцин повинен перемогти своїх противників „демократичними методами", свідчили про його повне незнання історії Росії та психіки російських неділимців. Ще того бракувало, щоб американський Президент поручив Єльцинові зберігати „людські права" Руцкого і його прихильників. Вістка про арештування Руцкого і Хасбулатова ліквідує цю авантюру, оперту на демагогічних гаслах, що пригадували підготову до Жовтневої большевицької революції. Але тоді був 1917 рік, а тепер — 1993, наприкінці XX сторіччя.

Ціла ця історія у Москві повинна стати повчальною лекцією для колишнього бльоку 239 у Верховній Раді України, що зріс до 242-ох депутатів, які ввесь час сиділи на двох стільцях — української державности і туги за добою Брежнєва із саботуванням реальної побудови держави. Ця історія у Москві повинна повчити всіх тих, хто вимагав леґалізації Комуністичної партії, бо мовляв, демократія дозволяє на багатопартійність, — і повинна навчити розуму комуністів, які перезвали себе соціялістами, змінивши тільки фірму. Комунізм назавжди збанкрутував і вірити у можливість його відродження можуть тільки такі примітиви, які у Москві обкидували камінням вояків.

Боріс Єльцин переконався, що це тільки втрата часу й нервів йти на компроміси з руцкими та хасбулатовими і прижмурювати очі на їхні колючки, спрямовані на Україні.

ЗГІДНО З УКАЗОМ президента Боріса Єльцина про запровадження в Москві надзвичайного стану, російське міністерство інформації тимчасово заборонило газети „Правда", „Гласность", „Дєнь", „Народная Ґазєта", „Русскій Порядок", „Русскій Вєстнік" і „Рабочая Трібуна". Всі вони вміщували провокативні, підбурювальні матеріяли, спрямовані проти єльцинівської політики політичних і економічних реформ, насаджували думку про необхідність відновлення совєтської імперії.

Степан Яворський

РЕЗИҐНАЦІЯ Л. ЛУК'ЯНЕНКА

Левко Лук'яненко, амбасадор України в Канаді, рішив зрезиґнувати зі своєї посади і повернутись в Україну. Для канадських українців це рішення амбасадора було несподіванкою.

Після приїзду до Оттави в травні 1992 року і після офіційної акредитації, амбасадор Лук'яненко подолав багато перешкод різного роду. Були проблеми з набуттям приміщення для амбасади, будинку для резиденції, з персоналом амбасади і з критикою українських канадців. Поступово амбасадор ці проблеми переборов. Брак дипломатичного досвіду не перешкодив амбасадорові установити добрі відносини з канадськими властями і з дипломатами інших держав. Він розвинув добрі відносини з українською громадою в Канаді і відвідав майже всі більші центри українського поселення. Будучи єдиним українським амбасадором з минулим політичного в'язня, його відхід залишає український дипломатичний корпус переважно в руках колишніх партократів.

Під час особистого інтерв'ю, достойний амбасадор дав такі пояснення відносно цього важливого рішення:

„До цього кроку мене спонукали обставини, які склалися в Україні останнього часу. Коли я отримав призначення на посла України в Канаді, тоді обставини були більш-менш добрі — Верховна Рада ухвалювала порівняно добрі економічні закони, український народ отримав велику перемогу в тому, що 92 відсотки народу проголосувало за самостійність і виглядало, що українська державність уже встановилась і буде далі розвиватись, подолаючи помаленьку труднощі.

„Одначе останнім часом розвиток в Україні став повільнішим, уряд був неспроможний вивести Україну з економічної кризи, інфляція поглиблювалася і все це ускладнювало відносини в Україні. Тепер Україна реально стоїть перед страшенно великою загрозою усяких катаклізмів, і зокрема останні події 3-го вересня в Криму остаточно мене переконали в тому, що необхідно їхати в Україну для того, щоб допомогти демократичним силам відстояти незалежність і не допустити впадіння України в нове колоніяльне рабство".

На моє запитання чи Л. Лук'яненко плянує знову бути кандидатом на становище президента держави, він відповів таке:

„Я покищо утримаюсь відповідати на це питання. Я їду, щоб допомогти демократичним силам активізувати боротьбу проти партократії, щоб примусити Верховну Раду призначити вибори, а потім, коли ці вибори будуть призначені, то активно включитись в допомогу демократичним силам висунути добрих, патріотичних кандидатів і добитись 51 відс. у новому складі парляменту".

Я запитав амбасадора, як виглядатимуть його стосунки з Вячеславом Чорноволом, на що він відповів:

„Я думаю, що всі політичні сили в Україні поділені на дві групи. З одного боку ми маємо декілька партій номенклятурного порядку з колишніх комуністів, а з другого боку ми маємо цілий ряд демократичних організацій і партій. Я і Чорновіл находимось по тому самому боці. Незалежно від того, які в нас персональні відносини, ми разом будемо боротись за розширення демократії у владі і за те, щоб загалом усунути побільше партократів, як також за те, щоб новий склад Верховної Ради складався з більшої кількости демократів і патріотів ніж зараз".

На думку амбасадора, назначення на посаду прем'єр-міністра України Єфіма Зв'ягільського матиме тимчасовий характер. Так було колись з Симоненком, який дуже хотів бути прем'єром, але так не сталося.

Маючи на увазі участь Л. Лук'яненка в праці над новим проєктом української конституції, я запитав його, чи він має намір включитись в працю конституційної комісії, щоб такий проєкт остаточно закінчити. Він відповів: „Проблема ухвалення нової конституції уперлась у проблему трансформації цілого нашого суспільства. Конституція це не просто плід теоретичних розміркувань, а це віддзеркалення політичних сил. Я був членом конституційної комісії, працював у ній, ми проводили дуже палкі суперечки навіть у першій фазі роботи над конституцією. Це тому, що більшість членів конституційної комісії були колишні комуністи і нам, тобто, меншості в конституційної комісії, не вдалось добитися того, щоб у конс-

(Закінчення на стор. 3)

Юрій Р. Рибак

КАРТЕЛЬ ДЕ БІРС І НЕПЕРЕМОЖНИЙ ДІЯМАНТ

Навіть у старовині кристалічна відміна вуглецю діямант був найтвердшою матерією на земній кулі. І може тому старинні греки звали його „Adamas", себто „непереможний". Сьогодні він найбільш популярний самоцвіт і є сюжетом голубих мрій, таємничих вбивств, романтичних віршів і сентиментальних пісень... Багато людей уважає традицію діямантового заручинового перстеня, як продовження старинної цивілізації. Але мало хто знає, що цю традицію створено щойно недавно спершу у ЗСА, а відтак у Німеччині та Японії.

І хто ж до цього причетний?.. Картель, себто об'єднання підприємств однієї галузі для встановлення монополії цін. У нашому випадку — це картель Де Бірс — діямантовий картель, про який американський журналіст Стів Кенфер написав книжку п. з. „The last empire: De Beers, diamonds and the World" (Остання імперія: Де Бірс, діяманти і світ). Ferrar Straus Giroux, 373 ст. 1993. Виходить, що Картель Де Бірс збагнув істину, що золото означало „зраду і розчарування, а діяманти—безпеку". І тому можна думати чому цей картель під свою контролю змобілізував 90 відс. світової продукції нешліфованих ще діямантів і перевів у життя коштовну одначе блискучу рекляму. Інакше, бо, діяманти були б звичайними дорогоцінними каменями. Вони стали рідкістю на ринку, бо картель зумів створити довкруги них своєрідну містику, сперту на організації контролі у продукції, розподілі і на ринку збуту. У зовнішній бизнесовій поведінці Де Бірс „не погорджує, не виявляє спалаху схвилювання тільки вживає дискретний показ м'язів на найвищому щаблі". Де Бірс сьогодні — це конґльомерат, себто „широка соціяльна і економічна організація під контролею однієї особи або родини". На шістьох континентах світу Де Бірс охоплює понад 1,300 бизнесів. Між ними є фінансові установи, будова автомашин, фабрики амуніції, паперу, копальні урану і плятини, а головна галузь — це золото і діяманти.

Сам же процес видобування діямантів не так складний, однак складною стає контроля робітників, які вживають різні трюки для присвоєння. Говорять знавці діла, що багато діямантів, які проблискують в европейських сальонах „спливли у харчовому каналі" людини або тварини... Все ж таки майже вся світова продукція переходить через лондонську Де Бірс торговельну компанію діямантами (DTS). Десять разів дороку вона запрошує яких 300 передових у світі торговців і ювілерських продуцентів на „оглядини", де кожний отримує і оглядає коробку нешліфованих дорогих каменів, що їх прецизно зібрали і оцінили службовики картелю, беручи до уваги індивідуальне запотребування торговця... Де Бірс не терпить ніякої завваги відносно добору, як теж ціни коробки, що вагається від найменше 150, 000 до десяток мільйонів долярів. Покупець має, однак, свобідну волю відкинути цілу коробку, але коли це вчинить, тратить автоматично раз-на-все можливість закупу. Це важливе, бо за останніх 30 років ціна діямантів зросла до 28 разів!.. Тут причина зовсім проста. Попит збільшився, бо зацікавлення зросло головно серед жінок, завдяки влучному рекламованому кличеві: „Діяманти — назавжди".

Від 1871 року в аннали історії і розвою колишньої африканської фарми братів Де Бірс вписались теж впливові жидівські фінансисти і капіталісти з Англії, Німеччини і Африки. Зараз же незавидну позицію має родина Опенгаймерів, яка старається втримати під своєю контролею продукцію діямантів і узгіднити конкуренцію у Конго, Анґолі, Південно-Західній Африці, Австралії і колишньому СССР.

І коли згадуємо СССР, то пригадаймо Якутію, провінцію, колишнього Союзу, що лежить у північно-східній частині Сибіру, де саме 1950 року відкрито діяманти. Нелегко приходиться їх діставати, бо тамтешній клімат є одним із найбільш жорстоких у світі. Проникливо морозна зима ломить кости і запирає віддих, а у літі нахабні комарі не дають спокою... Але де є діяманти там і є Де Бірс. А що з політичних причин не довелося підписати офіційного договору, торгівлю з СССР провадили „наліво".. Остаточно таки погодились, що картель дає Росії більйонову торговельну позику, яку вона сплачує діямантами. А щоб російська продукція не викликала знижки цін на світовому ринку, картель затримує її у своєму сховку. Але це ще не все найгірше важне, що картель втратив довір'я до СССР, який не передавав усієї продукції... Коли ж розпався Союз прийшлось договорюватись наново, але тим разом з двома сто-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Володимир Боднар

ГІМНАЗІЯ В ЖОВКВІ

(Спомин юних днів)

III

Вистава відбулася в нашій стодолі, де зроблено провізоричну сцену і поставлено лавки. Десятки моїх товаришів приїхали спеціяльно зі Жовкви, щоб бути свідками цієї події. Знову ж у святочний час Різдва Христового гімназисти і студенти ходили з колядою, відвідуючи українські родини. Ми влаштовували студентські вечорниці, забави та прогульки в поблизькі околиці. Одним словом, товариське життя в Жовкві процвітало. Молодість має і свої права, і треба мати для цього зрозуміння і вирозуміння. Гімназисти в Жовкві мусіли носити шкільні мундури з паличками на ковнірі. До 4-ої кляси срібні, а від п'ятої — золоті. Учні виглядали гарно і упорядковано, так вони переважно і поводилися. Панував у гімназії строгий режим і тверда рука, але і не бракувало молодих вибриків та збитків.

Пригадую, які збитки ми зробили старшому професорові. В місяці травні, коли було багато хрущів, ми поналовлювали їх повні торби і клали їх під лавки і таблицю. Коли починалася лекція, хрущі оживали і з питомим гудінням билися об вікна і літали по клясі. Ми зчиняли крик, лапали їх та поквапно відчиняли вікна. Старий професор, перестрашений, не знав що робити, а ми переконували його, що вина в самому будинку, бо він, мовляв, старий стоїть ще з часів Жолкєвського, і напевно має діри, які треба позатикати. Це ділялося очевидно в наших нижчих клясах. Такі збитки ми не раз виробляли.

По правді сказавши з перспективи часу, ми нікого тим не скривдили, не поранили чи скалічили. Одного соняшного, весняного дня проф. Сокіл демонстрував у клясі якийсь нудний експеримент з хемії. Ціла сливе кляса дивилася у вікно на червневу запашну зелень у парку, або дрімала. На диво, мене чомусь зацікавив цей дослід і я стежив уважно за його перебігом. На другий день професор питає поголовно всіх. В клясі переполох, бо ніхто не знає, не має відповіді. Він із великим сумнівом звертається в мій бік, не сподіваючись доброї відповіді і своїм вухам не вірить, бо я правильно відповідаю. Від того часу професор хемії вже мене ніколи не питав і на свідоцтві дав мені оцінку з хемії „Дуже добре", а при матурі не міг надивуватися, чому я, такий „геніяльний" хемік, проміняв предмет хемію на математику. А, по правді сказати, я хемію мало знав і не любив. Наша матура була виїмково строгою. Казали, що це була карна матура, мабуть за політику. Приїхав зі Львова інспектор Баліцький і багатьом кандидатам понижував оцінки на „недостаточно" при письменнім іспиті. В результаті: приблизно 25 відсотків з числа учнів 44 перепало при матурі.

По матурі переживалося радісні хвилини. Ми остентаційно, очевидно, з паличкою, обов'язково з капелюхом, та з папіроскою в руці, вже без мундирів, але в краватках, проходжувалися вулицями, в парку і горою Гарай в Жовкві, та ще в товаристві наших платонічних симпатій — семінаристок.

Згодом наші життєві безжурні учнівські шляхи розійшлися. Примовка каже: кожному своя доля і Божа воля. Деяким, на жаль, доля випала дуже жорстока. Багато з моїх товаришів і товаришок (було їх три) з жовківської гімназії вже у засвітах. Жахливо замордовані Москвою в Катині і Козєльську, по комуністичних і ґестапівських тюрмах та засланнях, багато погинуло на полі бою в лавах Дивізії, УПА, а також і природною смертю. Трьох товаришів жидів — Аксмана і братів Райсів, гітлерівці запроторили в ґетто і постріляли.

Старші від мене випускники жовківської гімназії померли в Ню Йорку на серце на протязі одного року; це товариші з одної кляси: Омелян Крук, маестро Климко, Козак і д-р Микола Хиляк, — вони наче себе перекликували. З приходом німців, року 1941, в тюрмі, будинку-замку давньої гімназії, як і по інших містах Західньої України, знайдено і відкопано змасакровані червоною комуною спотворені тіла багатьох чільних громадян, гімназистів з Жовкви і навколишніх місцевостей: Євгена Світія; братів Галапаців — Тараса і Ярослава; Володимира Касарабу та інших. Вічна пам'ять героям і мученикам!

Багато випускників гімназії Жовкви, стали потім дуже відомими в їх професійній праці та займали високі й відповідальні становища, як Митрополит Максим Германюк, Архимандрит Великий. В Торонто проживає о. митрат Богдан Остапович (передмістя Торонто Міссісаґа) товариш і випускник жовківської гімназії, а в Клівленді ветеринарний лікар, д-р Омелян Юхнович. Лишилась при житті жменька ветеранів, моґіканів жовківської гімназії, розсіяних по Україні й діяспорі.

В серпні 1990 року побував з дружиною в Києві та у Львові. Очевидно, скористали ми з нагоди й відвідали рідні, носталгією сповиті, сантиментальні родинні місця, як Смереків, Жовкву, Мости Великі. І можу сказати за поетом, що радість обнялась з журбою... Дякую Богові, що дозволив мені ще відвідати рідну батьківську землю, а з другої сторони — бачив біду, неохайність та наслідки диявольського комуністичного панування і неґативні результати в духовому і матеріяльному аспектах. Незаперечною аксіомою є, що комунізм „зкрахував" і Україна відроджується. Цієї політичної кризи вже не спинити.

В Жовкві мав я змогу коротко відвідати колишню семінаристку Лідію Пеленську, вона і народилася і проживала в Жовкві. Очевидно, ми себе не пізнали. Вона і її батьки перейшли пекло на землі.

Батьки Пеленської повмирали на Сибірі, а вона по 10-ох літах тяжкого заслання повернулася, але не до власного батьківського дому, але до чужої хати і живе в комірному, в скромних двох кімнатках, близько церкви отців Василіян.

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Юліян Мовчан

50-річчя смерти д-ра М. Панчишина

50 років... Так, у цьому році дійсно минає вже ціле півстоліття, коли перестало битися серце найславнішого і найпопулярнішого лікаря галицько-української землі — Маріяна Панчишина... Пригадую, ще в червні 1943 року, складаючи випускні іспити у Львівському Медичному Інституті, мій лектор — проф. Панчишин, запропонував тоді мені розповісти про найголовніші три ознаки повільного запалення внутрішньої оболонки серця латинською мовою—„Endocarditis lenta"). Але вже 9-го жовтня того ж 1943 року його не стало в живих.

Спочатку не хотілося вірити такій трагічній вістці... Адже тоді Панчишинові було ще тільки 62 роки... А може він став жертвою ворожого нападу як не раз тоді бувало у Львові у ті дуже неспокійні воєнні часи? Але, виходить, що ні. Вічне перепрацювання, хронічна недуга нирок (згідно з інформаціями д-ра Романа Осінчука, який, очевидно, дуже добре знав свого вчителя і колеґу), а може й серця, варикозна тромбоза (що, на думку д-ра Софії Парфанович, було безпосередньою причиною смерти), а до того ще надзвичайно напружене й непевне життя останніх місяців німецької окупації Львова — все це спричинило передчасну смерть д-ра Маріяна Панчишина. Помер він у Митрополичій палаті на Святоюрській горі, куди сивоголовий Митрополит Шептицький запропонував привезти його — свого особистого довголітнього лікаря і дорадника аби дати йому захист від злобних польських терористів.

Д-р Маріян Панчишин народився 6-го вересня 1882 року в сім'ї львівського робітника, який не міг дати йому відповідної освіти. Але, як пише в своїх спогадах д-р Р. Осінчук, щастя хотіло, що чужі люди — поляки, запримітили великі здібності та охоту до науки у бідного хлопчика і тому послали його в школу та ним заопікувалися. Та незалежно від оточення, молодий Маріян ніколи не вагався, куди йому йти. І тому, хоча не раз в житті чужі люди відчиняли йому ворота до блискучої кар'єри, проте він завжди пам'ятав, що він є сином українського народу і тому всі свої сили і здібності він має віддати саме для свого обездоленного народу.

У 1903 році Маріян вписався до Львівського університету і вже як студент третього року медицини став демонстратором, а трохи пізніше також асистентом Інституту Описової Анатомії та під керівництвом проф. Кадія виконав цілу низку науково-дослідних праць з ділянки анатомії, які на наукових з'їздах закваліфікували його як вченого. В 1909 році М. Панчишин отримав диплом лікаря і після того зразу ж почав працювати на клініці внутрішніх недуг. У 1912 році став асистентом згаданої клініки та керівником її першого рентґенологічного відділу. За його науково-клінічні праці Лікарське Товариство іменувало його своїм науковим секретарем, тим самим відчинивши йому двері до дальшої наукової та професорської кар'єри. У клініці він працював до 1919 року, в той же самий час виконавши кілька наукових поїздок до Німеччини та Англії. В часі Першої світової війни організував військові епідемічні шпиталі.

З вибухом українських національно-визвольних змагань 1917—20 років, д-р Панчишин став на допомогу визвольної боротьби нашого народу хоч це спричинило йому втрату дуже вигідної позиції в польській клініці. Він почав працювати в Українському Допомоговому Комітеті, Українському Лікарському Т-ві, де став членом редколеґії наукового журналу „Лікарський Вісник" та Науковому Т-ві ім. Т. Шевченка. Мабуть, не було такої організації або справи, де б він не приклав своїх рук та гроша. „Просвіта", „Рідна Школа", промислові бурси, школи, спортові товариства та інші наші організації — особливо на Личакові у Львові, в більшій або меншій мірі були під його моральною та матеріяльною опікою. Звичайно, найбільше уваги він присвятив справам виховання нашої медичної молоді та народному здоров'ю.

Уже в 1920 році М. Панчишин стає одним з організаторів Тайного Українського Університету у Львові та його професором анатомії, а пізніше також ректором. „Тяжко, — пише д-р Р. Осінчук, — уявити важкі умовини польської шовіністичної дійсности в яких тоді відбувалася праця українського професора та студентів. Одначе, покійний професор ніколи не опускав рук. І завдяки його праці медичний факультет стояв на такій висоті, що закордонні університети без вагання зараховували нашим студентам їхні студії на тайному Українському Університеті. Більше того: знаючи тяжкий матеріяльний стан нашого студентства, д-р Панчишин довгі роки давав стипендії кільком студентам на закінчення студій за кордоном. З таким же запалом працював він для нашої молоді в часах большевицької та німецької окупацій до останніх днів свого життя. Це в основному завдяки його наполегливості як також праці кількох його найближчих співпрацівників вдалося відновити за

(Закінчення зі стор. 3)

Гімназія в Жовкві

(Закінчення зі стор. 2)

Церква отців Василіян тоді ще була замкненою, а тепер є в руках католиків-українців. Будинок, де містилася гімназія, признаюся, не важився я відвідати, бо був надто емоційно піднесений, а також тому, що там містилася прокуратура і повітове КҐБ, а я оминав ці інституції, як проказу. Молімся Богові, щоб наші померлі випускники нашої Альма матер, гімназії в Жовкві, товариші гімназії та колишні жителі Жовкви й околиць, опинилися заслужено в небесних хоромах, а живучим нехай Господь дає витривалість і силу в незалежній Україні.

У кінцевій конклюзії хочу сказати, що спомини минулого ніколи не є застарілими чи пережитком, що його треба забути. Спогади про минуле збагачують наше життя і дають духову наснагу в теперішньому і грядучому часові. Це наче отой ланцюг, який з'єднує нас і координує наші пляни, почини і думки. В цьому контексті і аспекті, я, як член і голова Земляцького Об'єднання Жовківщини, заохочую всіх земляків-краян, розсіяних в діяспорі, зареагувати продуктивно, а передовсім у формі споминів про пережите. В днях 21-22 вересня 1991 року відбувся з'їзд жовків'ян на Верховині, в Ґлен Спей, ЗСА, на якому оформлено і вибрано управу та ухвалено резолюції відносно проголошення Незалежности України 24-го серпня 1991 року, нав'язання доброзичливих стосунків з культурно-суспільними організаціями Жовкви і околиць та моральної і матеріяльної допомоги Україні. Наголошено справу придбання і кампанії членства та видання збірника Жовківщини.

УВАГА! **УВАГА!**

Школа Українознавства при Фундації „Рідна Школа" в Нюарку, Н. Дж.

ПОВІДОМЛЯЄ

ЩО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ ВЖЕ РОЗПОЧАЛОСЯ,

однак, проводиться додаткові вписи учнів.

Закликаємо всіх батьків не бути байдужими до виховання та освіти своїх дітей і вписати їх до Школи Українознавства.

Вписи та навчання відбуваються кожної суботи від 8:30 до 12:05 в приміщенні української католицької школи св. Івана Хрестителя при Sandford Ave. в Нюарку, Н. Дж.

В інші дні дальші інформації можна одержати, телефонуючи на число **(201) 467-2349**.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

Український хор „ДУМКА" Ню Йорк

запрошує всіх тих, які люблять українську пісню та бажають належати до цього хору

НА ПЕРШУ

ЗУСТРІЧ та ПРОБУ

яка відбудеться

в „Рамада Інн", Іст Гановер, Н. Дж.
у неділю, 24-го жовтня 1993 р. в 3-ій год. по пол.

Для ближчої інформації, просимо телефонувати на:
тел.: (718) 782-3109, Василь Гречинський і
тел.: (201) 772-4753, Михайло Мочула.

УПРАВА ХОРУ

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГ

НЮ ЙОРК - ДЖЕРЗІ СИТІ - НЮАРК ПАССЕЙК - ПЕРТ АМБОЙ

ВІДБУДУТЬСЯ СПІЛЬНО

в суботу, 23-го жовтня 1993 року о год. 12:30 - 5:00 по пол.

UNA, 30 Montgomery St., 3rd Floor, Jersey City, N.J.

В нарадах повинні взяти участь члени Управи Окружних Комітетів, відділові урядовці, організатори та делеґати 32-ої Конвенції.

Осінні наради призначається організаційним справам, Конвенції УНС у 1994 р. та святкуванням 100-ліття існування нашої Установи.

Голови Округ:

Ню Йорк — д-р Василь Лучків .... (914) 634-9353
Джерзі Сіті — Володимир Білик .... (201) 795-0628
Нюарк — Роман Пиндус .... (201) 375-0668
Пассейк — Іван Хомко .... (201) 472-0989
Перт Амбой — Михайло Захарко ———— (908) 725-8062

Для всіх присутніх на нарадах подаватиметься полуденок. УЧАСТЬ У НАРАДАХ прошу зголосити Голові вашої Округи **перед 15-им жовтня.**

Наукове Товариство ім. Шевченка

запрошує членів і громадянство на

ПЕРШУ ДОПОВІДЬ У ЦЬОМУ СЕЗОНІ

яку вигопосить

ОЛЬГА ФЕДИК

доцент журналістики Львівського Університету

на тему:

СУЧАСНА УКРАЇНА: ПОЛІТИКА І ПСИХОЛОГІЯ

Доповідь відбудеться у будинку НТШ в Ню Йорку
при 63 Четверта авеню, між 9-ою і 10-ою вул.

в суботу, 9-го жовтня 1993 р., початок о год. 5-ій веч.

Управа НТШ

Відбулося...

(Закінчення зі стор. 1)

інтересах громадянську війну, яка вже іде в Росії".

Голова Партії Демократичного Відродження України Володимир Філенко заявив, що хоч „в Україні багато критикують і Верховну Раду і Президента, вони прийняли досить мудре рішення і не втягнули Україну у війну".

Член Політичної Ради Соціялістичної Партії України Іван Мусієнко навпаки: засуджує Єльцина, який за його словами, „вводить демократію насильницькими діями проти законнообраної Верховної Ради Росії". Він також вважає, що війна в Росії вплине на ситуацію в Україні.

Депутат України Анатолій Толстоухов висловився проти категоричних оцінок подій у Москві. Він не ґарантує, що ті події не перекинуться в Уркаїну, однак вірить, що українські керівники виявлять мудрість.

Народний депутат Ярослав Кендзьор закликав, щоб Україна рішуче відмежувалася від Росії, оскільки ситуація там ще довго буде нестабільною. Щоб в Україні розвиток подій не пішов за московським сценарієм, Кендзьор пропонує викорінювати щонайменші прояви большевизму, заборонити нові комуністичні партії, бо якщо цього не зробити, каже він, то „Україна ще довго не матиме ані спокою, ані незалежности".

Голова УКРП Степан Хмара не підтримав ні Єльцина, ні Верховну Раду Росії, заявивши, що обидві сторони наробили багато помилок. Заяву Президента Кравчука на підтримку Б. Єльцина Хмара вважає помилковою тому, що „ані Єльцин, ані Руцькой Україні добра не бажають".

Картель Де...

(Закінчення зі стор. 2)

ронами: Росією, що контролювала трансакцію і Якутією, яка викопувала діяманти зі землі. А тому, що оба партнери жадні твердої валюти, якутські діяманти появились на ринках Европи і Японії без відома Де Бірс. Для картелю створилася дилема. Що ж тут діяти?.. Залишилося тільки слідити за розвоєм політичної ситуації і за можливістю нових договорів. (?!).

На канві історичних подій та економічного розвою автор книжки змальовує соціяльні, расові і фінансові відносини у Південній Африці, де жили бури, нащадки данських колоністів, що їх війною у 1899—1902 роках придавила Англія.

Знаменне передбачення, що може стосуватися теж до діямантів, висловив був провідник бурів і президент Південно Африканської Республіки в 1883—1900 роках Пол Круґер: „Кожну унцію золота, що забирають з надр нашої землі, прийдеться ще важити ріками сліз"

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 15-го ЖОВТНЯ 1993 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave., Пассейк, Н. Дж. Є важливі справи — просимо членів взяти участь. Приєднуйте нових членів до УНСоюзу. — В. Марущак, рекр. секр.

Волинський Державний Університет ім. Лесі Українки в Луцьку

Декретом Президента України Леоніда Кравчука з 16-го липня ц. р., дня 16-го серпня ц. р. відкрито у Луцьку на базі колишнього Педагогічного Інституту Вищий Університетський Заклад. Міністерство Освіти України запросило на ректора проф. Анатолія Свідзінського, вихованця високих шкіл західньої України, та поручило виготовити статут університету.

Викладачів і бажаючих студентів із ліквідованого Пединституту, разом понад 5,000 із нововписаними, переведено до нового закладу. Покищо відкрито такі факультети: Українська філологія для підготовання фахівців в ділянках мови і літератури. Філологічний факультет з двома відділами германо-романських і слов'янських мов. Історичний факультет і географічний з пляном у майбутнім відкрити факультети: економічний, фінансово-кредитний, бухгальтерський облік, контроля та аналіза, хемічний, медико-біологічний, правознавчий, фізичний, математичний, фізичне виховання та педагогічний з приналежними дисциплінами. Це покищо головніші стрижні вищої освіти. В загальному пляні є піти на зустріч потребам освіти, науки та народного господарства.

Новостворений університет заповняє велику прогалину північно-західнього простору України плодовитої площі та мінеральних ресурсів, а до того з багатим історичним минулим, але належно ще не дослідженим.

Ректор Волинського Університету А. Свідзінський народжений в місті Могилів-Подільський в 1952 році, скінчив фізично-математичний факультет Львівського Університету і в цім же році там став аспірантом. Докторську дисертацію захищав у Московському університеті в академіка М. М. Боголюбова. Викладав фізику в Харківському Університеті. З 1961 році — дослідна праця у згаданій галузі в АН УССР. Від 1975 року став професором Симферопільського Університету. У травні 1993 року Міністерство Освіти України призначило його ректором-організатором, а від 12-го серпня ректором ВДУ. У ректора А. Свідзінського понад сотня праць з теоретичної та математичної фізики.

У нас сотні різних потреб, що їх спричинили неполадки віків. Економіка, армія та освіта — повинні бути найпершими. Ось цією заміткою звертаємося в першу чергу до нашого земляцтва відвідувати Волинський Університет, допомагати комплектуванням його бібліотеки та на початках допомагати грошем в організаційній праці.

Максим Бойко

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ аґентства Ассошієйтед Пресс президент Чехії Вацлав Гавел заявив, що якби урядові Росії не вдалося придушити московського бунту, очоленого головою Верховної ради Русланом Хасбулатовим і віцепрезидентом Алєксандром Руцким, то до влади повернулися б комуністи, а це відразу створило б загрозу для миру в усьому світі.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ, Франція й Англія погодилися відкласти на два тижні запровадження додаткових санкцій проти Лібії, якщо за цей час вона виконає резолюцію Ради безпеки і видасть двох лібійців-терористів, причетних до знищення американського пасажирського літака в 1988 році. Санкції дістануть чинність 15-го жовтня, якщо Лібія й на цей раз зігнорує вимогу міжнародної спільноти.

50-річчя...

(Закінчення зі стор. 2)

німецької окупації Медичний Інститут у Львові, що уможливило сотням нашої молоді, яка перед тим не мала туди доступу, розпочати або закінчити медичні студії. Його клич був — дати якнайбільше добрих українських лікарів на службу народного здоров'я"...

Треба тут згадати й те, що д-р М. Панчишин був автором 25-ти клінічно-медичних праць, якими він задокументував себе також як видатного науковця у ділянці медицини.

Похорони д-ра Маріяна Панчишина відбулися 13-го жовтня на Личаківському цвинтарі у Львові. Яких 30,000 народу зійшлося і з'їхалося з усіх-усюдів аби віддати останню шану тому, чиє ім'я стало леґендарним на Галицькій землі. При погасаючому блиску осіннього сонця, яке вже заходило, і при тихому шелесті багряно-золотистого листя старих дерев Личаківського цвинтаря, було опущено в могилу тіло професора і доктора Маріяна Панчишина. Багатотисячна маса глибоко зворушених людей, послухавши похоронні відправи, що їх у супроводі трьох греко-католицьких Владик та їх кільканадцяти священиків відслужив у заступстві хворого Митрополита Шептицького, пізніший Митрополит-Ісповідник віри блаженніший Кардинал і Патріярх Йосиф Сліпий, вислухавши прощальні слова визначних наших громадян, заніміла на мить у жалібному мовчанні... „Хто з нас — учасників, — як пізніше писав д-р Богдан Олесницький, — не пам'ятає тієї зворушливої і спонтанної мовчанки, з якою кільканадцять тисяч людей проводили в останню дорогу великого лікаря української землі?..

І тому пам'ять про доктора Панчишина вічно житиме в серцях тих, хто знав його. Будучи уродженцем міста Львова, Маріян Панчишин був не тільки неперевершеним українським лікарем-громадянином, але також втіленням найкращих традицій і рис українців славного Львова (і мабуть, саме тому його багато звали — „дитиною Львова"). І тому, так само, як місто Львів є і буде невід'ємною частиною соборної української самостійної держави — так само ім'я доктора Панчишина буде невідлучно пов'язане з історією та українським національним розвитком Львова — столицею славної Галицької землі.

Українська діяспора в Америці не забуває і ніколи не забуде свого славного лікаря і великого гуманіста — д-ра Маріяна Панчишина. Ще 1982 року з виданням Медичного Архіву Українського Лікарського Товариства Північної Америки за редакцією д-ра Павла Пундія в Чикаго вийшла в світ у люксусовому виданні пропам'ятна книжка в пошану Маріяна Панчишина.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У „Свободі" ч. 180 з 22-го вересня подано неправильне число телефону. де можна придбати „Енциклопедію України". Звертатися треба на число (416) 766-9630. або Факс (416) 766-0599. — Ред.

Український Народний Дім у Джерзі Сіті, Н. Дж.

відзначає своє

75-ЛІТТЯ БЕНКЕТОМ

у неділю, 17-го жовтня 1993 р., о год. 3-ій по пол.
у своїй великій залі, 90-96 Фліт Стріт
Обід враз із напитками
Виступ оркестри „ФАТА МОРГАНА" з України
Квитки 35.00 дол. від особи.
Зголошуватися до вівторка, 12-го жовтня 1993 р. на тел.:
(201) 656-7755

КОМІТЕТ

Резиґнація...

(Закінчення зі стор. 2)

титуції було викреслено так званий соціялістичний вибір української держави. І цей вибір був записаний. Пізніше, після державного заколоту і проголошення самостійної України, питання про соціялістичний вибір, само собою відпало. Але факт той, що тоді більшість його утвердила у проєкті конституції і тільки життя скасувало цю дурну ідею. Отже і теперішній проєкт конституції віддзеркалює думки сучасної політики. Я думаю, що треба спочатку трансформувати наше суспільство. Перш за все необхідно вибрати нову Верховну Раду. Якщо нова Верховна Рада буде мати демократичну більшість, то тоді та більшість зможе прийняти добру конституцію. Але якщо зараз, до заміни цієї Верховної Ради, підганяти справу утвердження конституції, то конституція не буде така, яка нам потрібна, бо вона буде віддзеркалювати в значній мірі світогляд нашої партократії, а партократія належить до вчорашнього дня."

Далі я запитав чи нові вибори до Верховної Ради ґарантуватимуть перемогу демократичних сил. Адже в Литві, і недавно в Польщі, ліві, прокомуністичні сили, здобули перевагу над демократичними угрупованнями.

Амбасадор відповів: „Я абсолютно упевнений, що новий склад українського Парляменту буде набагато демократичніший і патріотичніший ніж теперішній. Скільки місць зможуть завоювати соціялісти чи інші представники колишньої Комуністичної партії? Вони можуть здобувати багато місць, але то ще не є така велика біда. Справа в тому, що все українське суспільство в ідеологічному пляні набагато відійшло від старих комуністичних і соціялістичних ідей і посунулось в бік демократичности. Отже ті люди, які називаються соціялістами, самі змінилися і вони не є тими комуністами, яким вони були колись.

„Звичайно, мені дуже б хотілось, щоб демократичні сили взяли 51 процент або більше. Я це хотів би для того, щоб патріотичний демократичний парлямент міг би приступити до дуже швидких змін в галузі економіки, та міг би модернізувати нашу адміністративну систему. Просто з точки зору інтересів народу є бажано, щоб ці зміни відбувалися швидко. Тоді Україна вийшла б швидше з економічної кризи і життя стало б кращим. Але якщо теперішні соціялісти заняли би чимало місць у Парляменті, то вони знову не ті комуністи, які були при владі до 1985 року. Принаймні ця Соціялістична партія не виступає проти самостійности України і всі ідеологічні уявлення нашого народу у цілому дуже змінилися на краще. Так що трагедії немає. Просто є варіянти між кращим і гіршим способом розв'язки на майбутнє".

Гарвардська...

(Закінчення зі стор. 1)

редком для заспокоєння цього голоду. На осінній семестер прибуде п'ять науковців з України. А цього року дев'ять студентів з України взяло участь у Літній Школі Українознавства в Гарварді. Тут пропонується предмети, яких не вчать в їхніх університетах, а крім того — спосіб навчання в американських клясах, який не дає готових відповідей на питання, а вчить питати нові й цікаві питання, для них новий.

„Мимо політичних реформ", — пише Ґеверц, — „академічні установи України залишились під контролею традиціоналістів, які або протиставляться ідеям західнього інтелектуального світу, або нічого про них не знають". Автор передає думку проф. Грабовича, що студентам з України, які відбули вісім тижнів студій в Гарвардській Літній Школі, тяжко буде повертатись до своїх університетів. Але, як заявила керівник цьогорічної Літньої Школи Україністики, д-р Наталія Пилипюк, професор української мови та літератури в Альбертійському університеті — „нарешті українці мають доступ до світу не через російське світобачення, але самі переживають його".

Попри деталі про Літню Школу Україністики, автор Ґеверц подає думки про пляни УНІГУ: встановлення курсу спеціяльно для осіб з Уряду і підприємств, про створення товариства алюмнів з України для контактів із Заходом, та встановлення інформаційного центру — для подавання фактів і аналіз про сучасні події.

Проф. Грабович заявив авторові, що „ми є тепер на новому рівні свідомости супроти потенційних слухачів" і він певний, що українознавчі дослідження не є вже більше такими „екзотичними", як їх вважали на Заході раніше.

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО
в суботу, 16-го жовтня 1993 р., о год. 1-ій по пол. на цвинтарі св. Андрія з С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
буде відправлена

ПАНАХИДА

за душі спочилих:

бл. п. Галини Овсієнко
бл. п. Василя Овсієнко
бл. п. Любомира Овсієнко

Колишніх приятелів покійних проситься про участь та молитви.

Ю. і О. СОСЕНКИ

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого дорогого, доброго
БРАТА, ШВАҐРА, СТРИЙКА І ВУЙКА

бл. п. почесного крилошанина

о. Володимира Грабця

будуть відправлені

в суботу, 16-го жовтня 1993 р.

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в УКСоборі св. Юра у Львові
в УКСоборі св. Йосафата, Парма, Огайо
в УКЦеркві свв. верх. апост. Петра і Павла, Клівленд, Огайо
в УКЦеркві св. Покрови, Парма, Оґайо
в УКЦеркві св. Андрея (18-го жовтня), Парма, Огайо

Просимо приятелів і знайомих пом'янути покійного в цей день у своїх молитвах.

В пам'ять покійного родина зложила з його сладку на:

Церкву в Україні (Львів, св. Юра)	$1,000.00
ФКУ (Гарвард)	1,000.00
Видання шкільних підручників в Україні (ЗУАДК)	1,000.00
Український Музей в Ню Йорку (33-ий Відділ СУА)	1,000.00

Брат — РОМАН з дружиною МИРОСЛАВОЮ і родиною

Ділимося сумною вісткою з родиною, близькими і знайомими, що в п'ятницю, 24-го вересня 1993 р., упокоїлася в Бозі, по довгій недузі

бл. п.

КАТЕРИНА ДОНЕЦЬ з ХАРЕЧКІВ

вдова по бл. п. АНДРІЮ ДОНЕЦЬ із міста Прилуки, Україна, замешкалих у Філядельфії, Пенсильванія.

Бл. п. Катерина Харечко-Донець народилася в козацькій родині 14-го грудня 1909 р. в селі Високе біля Прилук.

Оба роди, її власний і чоловіка зазнали невисказаного знущання з рук Москви від розкулачення, арештів і вивозів на Сибір, та штучного голоду в роках 1932-33.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися у вівторок, 28-го вересня, о год. 10-ій ранку в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозванного у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. і там же на цвинтарі зложені її тлінні останки.

Залишились у глибокому смутку:

донька — МАРІЯ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ НАНАШКОМ
внучка — ІРИНА ЛАБЕНСЬКА з НАТАЛЕЮ і АНДРІЯНОЮ (правнучки)
та внучка — ЛІЛЯ з д-ром ПЕТРОМ КОЗІЦЬКИМ і правнучки — ЛІЛЕЯ, ЛЯРИСА і ПЕТРУСЬ
донька — ВІРА і чоловік БОГДАН ТОДОРІВ
та внучка НІНА і чоловік ЮРІЙ ВОСКОБІЙНИК, і ЛЯРИСА та ЮРЧИК (правнуки)
внучка — ДАНА і чоловік ОЛЕКСАНДЕР РАЙТАРІВСЬКИЙ
донька — НІНА і чоловік д-р АНДРІЙ МАРК та внучки НІНА і АНДРЕЯ
братова — ОЛЕКСАНДРА ДОНЕЦЬ із родиною
в Україні зостався брат АНДРІЙ і сестри ОКСАНА і МАРІЯ та їхні родини

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

РОДИНА

Св. п. Л. Кузик

„Чуєш, брате мій..." Щораз частіше співаємо цю пісню під час Панахид чи похоронів, прощаючи не колишніх вояків Першої світової війни, але вже молодше покоління, яке виховалося на традиціях наших Визвольних змагань, яке слухало оповідань батьків та рідних, яке в останній війні само брало участь в боротьбі за самостійність. Прощаємо тих, які сподівалися, що їхнє покоління буде більш успішним, що з набутим знанням, життєвим досвідом, з ідейною наснагою і при сприятливих умовах дійде до вимріяної мети. Оце тепер відходить міжвоєнне покоління, яке перейшло також важку життєву школу, проживаючи на рідних землях під ворожими окупаціями. Відходять ті, які, знаючи необхідність військового вишколу, старалися набути його в часі останньої війни.

Відходять ті, які старалися підтримувати грона червоної калини, які боліли невдачами, які стреміли до висот.

З сумом і болем прощаємо ідеаліста, хорунжого Дивізії „Галичина" Любомира Кузика. Вихований у патріотичній родині (батько — учасник Визвольних змагань 1918 р., кооператор і політичний діяч, мама — дочка священика о. Льва Юрчинського, пароха села Добромірка біля Збаража, де й вродився 1-го січня 1920 року Любомир), патріотичне родинне оточення, українські школи, шкільні товариші — це були етапи росту національної свідомости Любомира Кузика.

Життя під польською окупацією не було легким. Закривання українських шкіл, арешти, судові процеси, довгорічні засуди поглиблювали ненависть до окупанта, стелили волю до чину.

Недовго Любомир проживав у домі дідуня — родина переїхала до Рогатина, родинних сторін батька, де Любомир розпочав навчання в рогатинській гімназії. З політичних причин переїхав до Львова, де в т. зв. Малій семінарії склав у 1938 р. іспит зрілости. Почав студії на медичному факультеті Львівського університету. Не мав змоги продовжувати студії, бо у вересні 1939 року, у зв'язку з окупацією, родина подалася на Захід.

Цікаві й бурхливі були часи. Молодь мріяла про військовий вишкіл, хотіла підготовитися до змагу з червоним окупантом, та всупереч сподіванням, німці не мали в пляні помогти Україні визволитися з большевицької окупації, плянували по своєму поневолити Україну. Створення Української армії не було в плянах Німеччини.

В 1940 році молоде покоління по своєму, але дуже болюче пережило розбиття в ОУН. Це трагічні часи. Ще недавні приятелі дуже часто ставали ворогами. Любко, хоч определив себе на стороні полк. Мельника, не виявляв якогось неприхильного ставлення до приятелів та знайомих, що опинилися по другій стороні.

Потрапивши до Німеччини, Любко бажав продовжувати університетські студії, і за порадою організаційних чинників записався на факультет права Берлінського університету. Не вдалося йому довго студіювати. В 1940 р. стало можливим переходити спеціяльний військовий вишкіл. Початкові вишколи були в Криниці, Дуклі і Команчі, а фінальний — у Бранденбурзі. До завершення вишколу не дійшло, бо німці не мали в плянах творити самостійних військових одиниць.

1941 рік. Любко — учасник Похідних груп. У Збаражчині організував міську порядкову адміністрацію, щасливо оминувши тодішні небезпеки.

Коли в 1943 році проголосили створення Дивізії „Галичина", Любко Кузик став добровольцем. Перейшов вишколи, закінчив старшинську школу протипанцерної артилерії. Щасливо закінчив війну в Австрії і з більшістю вояків Дивізії попав в англійський полон. В таборі у Ріміні, маючи гарний голос, співав у хорі С. Гуміниловича, а також в таборових умовинах займався спортом, головно відбиванкою. Кілька місяців табір жив під маревом насильної репатріяції до СССР, але завдяки англійському урядові, який не визнав колишніх вояків дивізії совєтськими громадянами, і при допомозі архиєпископа д-ра Івана Бучка й Ватикану, вояки дивізії оминули трагічної долі козаків.

Любомир використав нагоду і покинув табір — втік до родичів, які опинилися в Німеччині. Там одружився з Анною Кічеровською. Як в Німеччині, так згодом в Америці, Любко Кузик разом з дружиною вправляли улюблений спорт — лещатарство. Лещатарські прогульки були для подружжя Кузиків найкращим відпочинком. До Америки приїхали з дочкою Тамарою, а згодом родина збільшилася — народився син. Спільними зусиллями переборювали всі трудноші, що зустрічалися. Багато праці вложив в розбудову власного мотелевого підприємства у Висконсин Делс. Радо вітав у себе своїх добрих знакомих. Любко був дуже добрим і дбайливим чоловіком і батьком. Відхід його у вічність болюче відчули всі його найближчі.

З приїздом до Америки включився в організоване життя станиці кол. вояків дивізії „Галичина", а також ОДВУ. Був щасливим, що діждався того величного дня проголошення самостійности України. До останніх днів свого життя цікавився політичним життям, подіями в Україні, болів, що з причини хвороби не зможе на власні очі побачити свою мрію — золотоверхий Київ. Любко був товариський, його радо чекали в гурті приятелі і товариші з Дивізії, був цікавий співрозмовник, вносив веселість в кожне товариство, а своїм чудовим голосом забавляв присутніх. Члени Станиці Братства кол. вояків Дивізії, як і члени ОДВУ, попрощали дорогого Любка у мандрівку вічности. Спочив на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Орест Корчак-Городиський

БЮРО АЛЬКОГОЛЮ, тютюну та пальної зброї втратило двох своїх високопоставлених урядовців, як наслідок появи звіту з перевірки трагічної афери, штурмування та остаточного знищення забудов культу Давідіяна у Вейко. У звіті звинувачується керівників згаданого бюра у брехунстві та зумисному перекручуванні фактів перед громадськістю. Зрезиґнували 53-літній Ден Гартнетт, заступник директора бюра та його асистент 50-річний Ден Конрой, які заявили, що резиґнують зі своїх постів тому, що не погоджуються з твердженнями згаданого звіту.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — ЗПА Перт Амбой — 0:1
УСВТ „Ч. Січ" — „Кікерс" Трентон — 1:0

У двох чергових футбольних змаганнях за чемпіонат півпрофесійної дивізії Ґарден Стейт Ліґи Ню Джерзі, що відбулися 19-го і 26-го вересня ц. р., „Ч. Січ" здобула дві точки.

В зустрічі з клюбом ЗПА Перт Амбой „Січовики" зазнали поразки вислідом 1:0. В цих змаганнях нашим футболістам не клеїлася колективна гра, в той час як досвідчені польські футболісти, колишні професіонали, проводили швидкі і продумані атаки, завдаючи нашій обороні багато праці. В одній з тих атак суперники зуміли здобути ґоля наприкінці першої половини, який, як пізніше виявилося, і вирішив долю цих змагань. У другій половині господарі доложили багато волі й зусиль для здобуття хоч би одного ґоля, однак згуртована й енерґійна оборона ЗПА зуміла втримати свій переможний вислід.

У третіх змаганнях, що їх „Ч. Січ" відбула з німецьким клюбом „Кікерс", „Січовики" вийшли переможцями вислідом 1:0. Приємне враження на присутню українську публіку справив факт, що на площі у складі „Ч. Січі" змагалося 11 футболістів українського походження, переважно власних вихованців, і трьох з України: Петро Борецький і Юрій Ґреб зі Львова та Микола Надяних з Ужгороду.

Якщо йдеться про гру, то цим разом „Січовики" проводили надійні офензивні акції і викінчували їх стрілами в напрямі воріт німців. Інша річ, м'яч побував у сітці тільки в 10-ій хвилині, коли Іван Маґуляк несподівано для воротаря „Кікерса" сильним стрілом з 20-ти метрів післав його у правий кут воріт німців. Після цього наш напад ще створив кілька критичних ситуацій під воротами суперників, але тоді щастя було на їх боці. В 20-ій хвилині м'яч із сильного стрілу Борецького відбився від правого стовпа воріт, а в 29-ій хвилині майже в ідентичній ситуації неначе „заворожений" із стрілу цього ж змагуна попав у лівий стовп воріт суперників.

Після відпочинку німецькі футболісти виявили немало сил і завзяття для здобуття ґоля і кілька разів були близькі до бажаної мети, але оборона господарів, і особливо воротар, успішно ліквідували усі небезпеки. Вдало справилися дефензива і воротар „Кікерса" з контратаками нападу „Ч. Січі" і таким чином вислід зустрічі залишився незмінним.

Склад „Ч. Січі": К. Іст, Т. Науменко, П. Паливода, В. Науменко, Р. Кохановський, М. Варянка, П. Борецький, М. Десросір, І. Маґуляк, М. Надяних, Ю. Ґреб, Г. Сергіїв, М. Прайс, Й. Ротбарт, Я. Твардовський, М. Прайс. Провідник і тренер Михайло Паливода.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Київське „Динамо" веде в чемпіонаті України

Продовжуються ігри футбольного чемпіонату України. 26-го вересня ц. р. усі клюби Вищої Ліґи відбули змагання 8-ої рунди, в яких переможцями знову вийшли фаворити за звання чемпіона. Як повідомляють футбольні оглядачі, тепер в чудовій формі знаходиться лідер чемпіонату Київське „Динамо". У своїй черговій зустрічі футболісти столиці України перемогли „Буковину" Чернівці вислідом 3:1. В цих змаганнях, як і перед ними з Барсельоною за Чашу Европи, фантастично заграв бомбардир Віктор Леоненко, який цим разом здобув усі три ґолі. Леоненко і веде в показнику бомбардирів у Вищій Лізі, маючи на своєму конті досі 6 голів.

„Шахтар" Донецьк, що займає друге місце, переміг „Ниву" Тернопіль вислідом 2:1. Інші висліди: „Таврія" Симферопіль — „Чорноморець", Одеса — 0:0; „Кремень", Кременчук — „Кривбас", Кривий Ріг — 0:1; „Торпедо", Запоріжжя — „Зоря", Луганськ — 1:1; „Металіст", Харків — „Волинь", Луцьк — 1:1; „Верес", Рівне — „Темп", Шепетівка — 0:0.

В показнику табелі ігор окремі дружини мають досі такий здобуток точок: „Динамо", Київ — 15, „Шахтар", Донецьк — 12, „Дніпро", Дніпропетровське — 11, „Чорноморець", Одеса — 10, „Верес", Рівне — 10, „Таврія", Симферопіль — 9, „Волинь" Луцьк, „Кривбас", Кривий Ріг і „Карпати" Львів — по 8, „Нива", Тернопіль, „Зоря", Луганське, „Торпедо", Запоріжжя і „Темп", Шепетівка — по 7, „Буковина", Чернівці, „Металіст", Харків — по 6, „Кремінь", Кременчук — 5, „Металурґ", Запоріжжя і „Нива", Вінниця — по 4.

УСПІШНІ ВИСТУПИ УКРАЇНСЬКИХ СПОРТОВЦІВ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

Юні гендболісти з Луганського здобули Чашу „Квірінус-93"

Завдяки фірмі „Контек" дружина гендболу (ручного м'яча) СДЮШОР ч. 1 з Луганського взяла участь у великому міжнародному турнірі, який пройшов у місті Дюссельдорфі в Німеччині. Був це 20-ий з черги турнір гендболу, в якому взяло участь 110 клюбів з 15-ти країн Европи. На початку ігри проходили в рівнорядних підгрупах і по їх закінченні в півфіналах і остаточно у фіналі. Українська репрезентація перемогла клюби: „Нейсе" з Голяндії — 19:8, „Стрейхоніце" з Чехії — 11:10, „Вердену" Німеччина — 16:10, „Золінґен" Німеччина — 17:9 і ремісувала з „Маґдебурґом" — 12:12.

У півфіналі турніру українські юнаки елімінували минулорічних першунів турніру, юнацьку збірну Польщі, вислідом 13:10. У фіналі перемогли дружину господарів ЕНВ, Ауе, вислідом 15:5, завдяки чому здобули Чашу „Квірінус-93"

Збірна юнаків кошиківки України — переможець турніру

В місті Гайдельберґ, Німеччина, відбувся півфінальний турнір за чемпіонат Европи в кошиківці. Замість літаком, на який не стало коштів, українські кошиківкарі добилися до м. Гайдельберґу автобусом і здобули перше місце і цим самим закваліфікувалися до фінального турніру, який пройде в Ізраїлі в 1994 році.

У звітовому турнірі збірна України відбула п'ять змагань, в яких перемогла таких суперників: збірні Румунії — 63:60, Ісляндії — 97:84, Німеччини — 89:82, Словенії — 97:71 і Латвії — 97:70. В складі збірної України виступили: О. Козорез, О. Бєсков, С. Бейчук, Д. Сластін, П. Чухно, К. Костьолка, Д. Марков, А. Демченко, А. Андрущенко, О. Раєвський, К. Фурман, О. Матвійчук. Тренери збірної: Вадим Гладун і Юхим Таслицький.

Жіноча збірна відбиванки України — лідер в іграх за чемпіонат Европи

26 вересня ц. р. в м. Злин в Чехії пройшли чергові ігри в підгрупах за чемпіонат Европи в жіночій відбиванці. Цим разом збірній України довелося зустріти збірну Росії, яку уважають фаворитками на звання чемпіонок Европи. Цей факт, однак, не налякав українок, які безцеремонно розправилися зі своїми суперницями, перемагаючи їх 3:0 (15:10, 15:13, 15:7). Варто при цьому згадати, що за імперських часів московські спортові політруки постійно викрадали з України найкращих відбиванкових талантів, які в свою чергу були змушені примножувати славу російській відбиванці. Деякі з цих змагунів ще й досі виступають в клюбах і чомусь в збірній Росії. Повертаючи до звітового турніру, українки в чергових змаганнях подолали збірну Німеччини 3:0 (15:9, 15:8, 15:5) і цим самим стали лідерками підгрупи. Збірна Росії перемогла Білорусів 3:0. Змагання турніру продовжуються в містах Злин і Брно.

Вийшов з друку „Російсько - український словник..."

У Львівському Республіканському Видавництві „Світ" врешті вийшов з друку вже давно потрібний і бажаний „Російсько-український словник з фізичної культури і спорту". Цей словник допоможе перейти на україномовне ведення зайнять у вищих та середніх спеціяльних фізкультурних закладах і у великій мірі допоможе відновленню рідної мови у спортовому середовищі.

Це перша ластівка і, як завжди, вона з'явилася у Львові. Треба сподіватися, що її щиросердечно привітають в усіх містах, селах і школах України. Адже вже час рушитися теж і з мовного застою!

О. Твардовський